

4.5.2018

Dnes je středa 4. května a přesně týden co nepřišla moje nejlepší kamarádka Julča do školy. Už hned ten den jsem jí zkusila psát a volat, ale ani mi neodpověděla. Jelikož bychom se sejdeme ve stejný vesnici, tak jsem se rozhodla, že jí dnes navštívím a zkontroluju^{ji} protože už mi to začínalo být trochu divné. Když jsem zavvonila chvěla mi její mamka a řekla mi, že Julča má angínu a že neví kdy přijde do školy. Shned jak to došla zavřela dveře aniž bych stihla říct "Nashledanou". Přišlo mi to divný a nepřirozený. Nakonec jsem to nechala být, ale pořád mi přišlo divný, že mi ani neodpověděla nebo mi nějak ~~by~~ vědět. Ušlo pár dní a 9.5. konečně přišla ^{nedala} do školy. Běžela jsem za ní, abych jí pozdravila. Dala se mi úplně v pohodě až do té chvíle kdy jsem si všimla těch dvou modřin na ruce. Když jsem se jí na to zeptala, dělala jako, že to nestyží a rychle odběhla k jinému šimbatu. Když jsem si to všechno dala dohromady, dávalo mi to najednou smysl, to divné chování mámy, to, že mi ani neodpověděla na zprávy a sedí ty modřiny. Ale i přes to jsem si chtěla poslechnout i její vysvětlení. Po škole jsem se jí ještě jednou zeptala jestli má doma nějaké problémy, že by jsme je mohli vyřešit. Chvíli mlčela, ale nechala jsem jí prostor a čas, protože vím, že to pro ni musí být strašně. Nakonec se mi se vším svěřila a domluvily jsme se, že to začneme řešit a přijdeme nejdříve za učitelkou a uvidíme co dál.